

Uit een meditatie van de zalige Charles de Foucauld (†1916) *

Wat bent U goddelijk goed, mijn God!
Als U eerst de rijken had geroepen,
dan zouden de armen
niet dichterbij U durven komen;
ze zouden zich gedwongen voelen
om op een afstand te blijven
omwille van hun armoede;
ze hadden van verre naar U gekeken
en de rijken U laten omringen.
Maar U hebt iedereen tot U geroepen,
de hele wereld: de armen,
zodat U daarmee toont
tot aan het einde der tijden,
dat ze de eerstgeroepen zijn,
de gunstelingen, de bevoorrechten.
En ook de rijken,
want van de ene kant zijn ze niet verlegen,
van de andere kant hangt het van henzelf af
om zo arm te worden als de herders.
Als ze willen,
dan zijn ze in één minuut aan U gelijk,
als ze vrezen
dat hun rijkdom hen van U verwijdert,
kunnen ze volmaakt arm worden.
Wat bent U goed!
U hebt het juiste middel ter hand genomen
om in een keer al uw kinderen
zonder uitzondering,
bij U te roepen!
En wat voor zalf hebt u
aan het einde van de eeuwen
aan het hart van de armen, de kleinen,
de verstotenen van de wereld gegeven,
door hen vanaf uw geboorte te tonen
dat ze bevoorrecht zijn,
uw gunstelingen, uw eerstgeroepenen
– de altijd bij u geroepenen,
U die een van hen wilde zijn
en vanaf uw wieg en uw hele leven lang
door hen omgeven wilde zijn.

---

* **Z. Charles de Foucauld**, Meditaties over 15 deugden in het Evangelie,
Nazareth 1897-98 ; nr. 263 (*bij Luc. 21, 1-4*)